380R0338

14.2.80 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 37/19

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 338/80 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1980

περί τῆς πέμπτης τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 557/79 «περί τῶν λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος ἐνισχύσεως στήν κατανάλωση γιά τό ἐλαιόλαδο»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν[1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 590/79[2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 11 παράγραφος 5,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 557/79 τῆς Ἐπιτροπῆς[3], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2492/79[4], κάθε εἰσαγωγή ἐλαιολάδου, ἐξαιρέσει τῶν θρωσίμων παρθένων ἐλαιολάδων καί τῶν ἐξευγενισμένων ἐλαίων σέ μικρές συσκευασίες, ὑπόκειται στήν παροχή ἀσφαλείας ἴσης μέ 100% τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνισχύσεως στήν κατανάλωση πού καταβάλλεται στούς δικαιούχους·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς εἰσαγωγές ἐλαιολάδου τῆς διακρίσεως 15.07 A I β) τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου, τό ὕψος τῆς ἀσφαλείας πού πρέπει νά παρασχεθεῖ διαφέρει ἀνάλογα μέ τήν προέλευση τῶν ἐλαίων, γιά νά ληφθοῦν ὑπόψη τά εἰδικά χαρακτηριστικά τῶν ἐλαίων αὐτῶν· ὅτι τό ὕψος αὐτό καθορίζεται σέ ποσότητα ἐπί τοῖς ἑκατό τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνισχύσεως στήν κατανάλωση·

ὅτι τό ποσοστό ἐπί τοῖς ἑκατό πού ἐλήφθη ὑπόψη γιά τό μειονεκτικό ἐλαιόλαδο (λαμπάντε) προελεύσεως Τυνησίας δέν ἔχει πλέον σχέση μέ τά χαρακτηριστικά τοῦ ἐλαιολάδου πού παράγεται σήμερα στή χώρα αὐτή· ὅτι συνεπῶς πρέπει νά τροποποιηθεῖ τό ποσοστό αὐτό ἐπί τοῖς ἑκατό·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Λιπαρῶν Οὐσιῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Στό ἄρθρο 13 παράγραφος 2 περίπτωση α) τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 557/79, τό μέρος τῆς φράσεως «γιά τήν Τυνησία σέ 93% τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνισχύσεως στήν κατανάλωση» ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο: «γιά τήν Τυνησία σέ 86% τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνισχύσεως στήν κατανάλωση».

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἡμέρα τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται ἀπό τήν 18η Φεβρουαρίου 1980.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 13 Φεβρουαρίου 1980.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Finn GUNDELACH

Ἀντιπρόεδρος

(1) ΕΕ ἀριθ. 172 τῆς 30.9.1966, σ. 3025/66.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 78 τῆς 30.3.1979, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 73 τῆς 24.3.1979, σ. 13.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 284 τῆς 13.11.1979, σ. 11.